

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE MACKX

Blijspel in vier bedrijven

door

Dirk Dobbeleers & Dirk Vranken

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1991

Nr. 1936

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:
I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1991/220/73

ISBN 90-385-0149-8

cop. 1993 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Dobbeleers & Dirk Vranken

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Personen : (4 dames en 3 heren) :

- Marc : de heer des huizes, ongeveer 40 jaar.
Francine: de vrouw des huizes, eveneens rond de 40 jaar.
Boma : inwonende moeder van Francine, ongeveer 60 jaar.
Frank : zoon van Marc en Francine, zit nog in de humaniora, maar is al enkele malen blijven zitten, ongeveer 18 jaar.
Kathy : liefje van Frank en van dezelfde ouderdom.
Miel : vriend van Marc (en Francine), mag eventueel enkele jaartjes ouder (of jonger) zijn dan Marc.
Vera : vriendin van Francine (en Marc), ouderdom : zie Miel.
De Mackx: goudvis, steun en toeverlaat van Marc.

Decor :

Eerste, tweede en derde bedrijf : De woonkamer van Marc en Francine. Deze is klaar voor de grote schoonmaak. Er ligt afgetrokken behangpapier op de grond en er staan overal verfpotten. De meubels zijn afgedekt met witte lakens en kranten. Vooraan zijn er (bijvoorbeeld twee) werkpanelen. Van die panelen moet het behangpapier nog verwijderd worden. Dat gebeurt in het begin van het eerste bedrijf.

Vierde bedrijf : De woonkamer is perfect in orde. Ze is netjes behangen, alle lakens en kranten zijn verwijderd. Misschien vraagt u zich wel af hoe zoiets tijdens een pauze van een klein half uur kan gerealiseerd worden ?

We gaan er van uit dat heel de kamer bij de aanvang van het stuk in orde is op de werkpanelen na. Het "nieuwe" behangpapier is voor het oog van de toeschouwer toch bedekt met kranten en lakens. Dit geldt ook voor de deuren. Na het verwijderen van al dat afdek materiaal (en afplaklint op deurlijsten en plinten) moeten eigenlijk alleen de werkpanelen nog in orde gebracht worden en die hebben we bewust klein in aantal gehouden. Hiervoor bestaan er drie mogelijkheden :

- 1) Knip de panden behangpapier op voorhand klaar en bevestig die tijdens de pauze op de werkpanelen.
- 2) Plaats achter het werkpaneel een paneel dat volledig in orde gebracht is. Tijdens de pauze moet dan enkel het werkpaneel verwijderd worden.
- 3) Als de werkpanelen kunnen draaien, wordt het nog gemakkelijker. Het werkpaneel wordt op voorhand aan de achterzijde behangen. Tijdens de pauze moet het paneel enkel gedraaid worden.

Misschien ziet de handige decorman nog andere oplossingen.

De deuren die naar de keuken en de hall leiden, kunnen naar believen geplaatst worden.

De taal :

Het stuk werd min of meer in het AN geschreven met een duidelijke knipoog naar de spreektaal. Daarom worden de je-, gij- en u-vorm door elkaar gebruikt. Het stuk kan ook in de streektaal gebracht worden.

Eerste bedrijf :

Scène 1 :

(Het doek gaat open. Er staat alleen een spot op de bokaal van Mackx gericht. Er klinkt gekabbel van water, sonargeluiden, ...)

Mackx : (met een waterstem)
In het begin was het water ;
En het water was bij de Mens ;
En het water was de Mens ;
Het was bij de Mens in het begin.
Alles is door hem ontstaan,
En zonder Hem is niets ontstaan.
In wat bestond was Hij het leven.
En het leven was de lucht der vissen.
De mens voedt mij en geeft mij te drinken.
Hosanna, Hosanna, heerser van de wereld,
Verheven uit het water zijt Gij,
Redder van het visdom.

(De spot op Mackx dooft, volledige belichting. Het is ongeveer vijf uur 's namiddags. Het decor stelt de huiskamer van Marc voor. De meubels zijn afgedekt met witte lakens, het behangpapier is al half afgetrokken. Er staan keukenknechtjes, emmers, borstels, ... In het midden van de woonkamer staat een laddertje. De radio speelt luid. Francine komt op en zingt vals met de melodie mee. Ze klimt op het laddertje en begint behangpapier af te trekken. Marc komt van zijn werk thuis, hij is moe en ziet er ook zo uit.)

Marc : (Geërgerd) 't Is niet waar, hé ! 't Is weer zover !
Francine, zet de radio af. Ik ben moe en heb hoofdpijn.
(Francine zet de radio af.)

Francine: Dat is van heel de dag naar je eigen gezaag te moeten luisteren.

Marc : Wat ben jij aan het doen ?

Francine: Ik trek het behangpapier af.

Marc : Is dat nu echt nodig ? We hebben juist behangen. Ik was dat papier met die bolletjes nog niet beu.

Francine: Dat met die bolletjes, dat is al tien jaar geleden. Daarna hebben we die bloemen nog gehad en daarna heeft dat modern kubistisch motief hier nog gehangen.

Marc : Ja, dat kubistisch motief, daar werd je gek van en met die bloemen zat je precies in een jaren durende begrafenis.

Boma : (roept vanuit de keuken) Moet er veel water bij dat losweekmiddel ?

Marc : Over een begrafenis gesproken. Uw moeder vraagt iets.

Francine: Ik zal eens komen kijken. (Francine af.)

(Marc gaat naar het krantenbakje. Hij rommelt er wat in en vindt de Flair, de Libelle en Het Rijk der Vrouw.)

Marc : Och, hier is de krant. Verdomme, 't is die van gisteren. Francine, waar is de Gazet van Antwerpen ?

Francine: In de krantenbak.

Marc : Nee, ik heb alleen die van gisteren gevonden.

Francine: Dei ! (Ze komt terug op en gaat naar de krantenbak.) Laat mij eens zien ! Je hebt gelijk. 't Is die van gisteren.

Marc : Natuurlijk heb ik gelijk ! Maar waar is de gazet van vandaag dan ?

Francine: Op de kast ... op de salontafel ... op de grond en ... (stilletjes) in de vuilbak.

Marc : In de vuilbak ?

Francine: Ja, ik moest de aardappelen toch schillen.

Marc : Waarom moet dat op de gazet van vandaag ?

Francine: Ik dacht dat vandaag gisteren was.

Marc : En dat morgen vorige week was, zeker !

(Terwijl hij de krant in de kamer zoekt.) Plezant !

Francine: Lees de krant van gisteren dan nog eens.

Marc : Hou op met je flauwe kul. Die heb ik toch al gelezen.

Francine: Heb je ze wel aandachtig gelezen ?

Marc : Wat is dat nu voor een vraag ?

Francine: Ik zal eens testen of je ze wel goed gelezen hebt. Waar liep Saïd Aouita dit weekend de 5 000 m ?

Marc : In Berlijn !

Francine: Fout ! Op een piste ! En weet je dit : wat doet de vorst ?

Marc : Hoe kan ik dat nu weten ?

Francine: Het stond nochtans in de krant.

Marc : Waarschijnlijk is hij weer op reis naar een of ander warm land.

Francine: Fout ! De vorst houdt aan !

Marc : Wat ? Houdt onze koning aan ?

Francine: Natuurlijk niet, de nachtvorst houdt aan.

Marc : Wat is dat nu weer voor flauwe kul ?

Francine: Dat is geen flauwe kul ! Dat is zelfs zeldzaam eind maart.

Marc : (Marc heeft ondertussen een stuk van zijn krant in de zetel gevonden.) Aha, ik heb al een stuk. (Hij zet zich met een deel van de krant in de zetel.)

Boma : (vanuit de keuken) De pap is klaar !
Marc : Eet ze dan maar op !
Francine: (Ze gaat naar de keuken, in het voorbijgaan werpt ze een blik op de krant van Marc.) Je hebt nog geluk ook, zie ik. Je hebt dat deel van de krant gevonden waarvan je het meeste snapt : de stripverhalen.
Marc : Nee, het is de voetbal. En ... weet je waar ik dat gevonden heb ? Hier, tussen mijn benen.
Francine: Amai, deed dat niet zeer, een voetbal tussen je benen ?
(Francine af.)
Marc : (Hij bladert in zijn krant.) Hoe is het mogelijk ? Het blad met de voetbaluitslagen ontbreekt.
(De boma en Francine komen op vanuit de keuken.)
Marc : Daar zijn de twee giftmengsters ! (Hij steekt zijn gezicht weg achter zijn krant.)

Scène 2 :

Boma : (Als ze Marc ziet lezen) Hij is goed aan 't helpen, zie ik.
Marc : Hou jij je maar met de pap bezig. (Tot het papje) Is het dat ?
Boma : Ik heb ze extra stijf gemaakt. (Marc kijkt even verwonderd op.)
Francine: We zullen er eens aan beginnen. Ik smeer in en jij trekt af.
(Marc kijkt weer even op en schudt bedenkelijk het hoofd. Francine en de boma trekken het papier verder af. De boma gaat naar Marc en pakt zijn krant af.)
Boma : Dat hebben wij nodig OM TE WERKEN.
Marc : Ik was nog niet klaar.
Boma : Wij zijn ook nog niet klaar MET ONS WERK.
(Marc is rechtgestaan en wil het blad terug afpakken. Francine stopt hem snel een nieuw deel van de krant in zijn handen.)
Francine: Hier heb je nog een stuk.
Marc : (gaat terug zitten) Maar dat is de Kikkraant !
Boma : Wees blij, want dat is het enige wat jij van een krant kan begrijpen.
Francine: Vergeet de stripverhalen niet, hé moeder !
Marc : 't Is al goed ! Zeg me liever waar de voetbaluitslagen zijn.
Francine: Ergens in deze kamer.

- Boma : We kunnen misschien een spelletje spelen. Hij zoekt de voetbaluitslagen en wij zeggen warm of koud.
- Marc : Jullie kunnen erom lachen, maar ik niet. Hoe ga ik nu ooit weten wat de reserven van den Antwerp (of een andere plaatselijke ploeg) gedaan hebben ?
- Francine: Op de bank gezeten, zeker !
- Marc : Nog zo één en het vriest.
- Francine: Dat doet het al : 's nachts. Het stond in de krant van gisteren.
- Marc : Dat weet ik al, want die heb ik HELEMAAL gelezen.
- Francine: 't Is toch wel erg dat wij vrouwen dat mannenwerk hier moeten opknappen, hé ?
- Boma : Boma zou niet gewild hebben dat zijn vrouwen zo'n zwaar werk deden.
- Marc : Had die er dan meer dan één ? Nu begrijp ik waarom die brave man zo vroeg gestorven is.
- Boma : Dat was nog een man met eergevoel.
- Marc : Verdomme, een verfplek op het interview met Samson.
- Francine: Aan die stukken daarboven kan ik niet aan.
- Boma : Dat moet hij dan maar doen. Dan doet hij ook iets.
- (De twee vrouwen zijn nu aan het werk in de buurt van Marc. De boma laat opzettelijk een stuk papier op Marcs krant vallen.)
- Boma : O, ik heb iets laten vallen.
- Francine: Dan ben jij precies een vogeltje.
- Marc : Ik wist niet dat een haai een vogel was.
- Boma : Ziet hij nu niet dat hij in de weg zit ?
- Francine: Marc, kan jij niet in de andere zetel gaan zitten ?
- Marc : Ik zit hier goed en ik blijf zitten.
- Boma : Mij ook goed. (Ze gooit een laken over Marc en zijn zetel. Marc reageert niet.)
- Francine: (Trekt het laken even weg) Ga je maar omkleden, want zo dadelijk is het uw beurt. Het is al na vijf uur. Onze Frank kan elk ogenblik thuiskomen. Ik moet voor 't eten zorgen.
- Marc : (Vouwt driftig zijn krant op) Goed, ik zal voortdoen. Als gij uw moeder mee naar de keuken neemt en als ik haar 't eerste uur niet meer zie. Ik ga me omkleden. (Af.)
- Francine: 't Is alle jaren hetzelfde liedje. Nooit steekt hij een vinger uit.
- Boma : Ja, en zo'n grote kuis, dat is niets meer voor mijn leeftijd. Ik voel mijn rug niet meer.
(Ze ruimen terwijl de panden behangpapier op en steken die

Boma : in grote vuilinszakken.)

Heb je al nieuw behangpapier gekozen ?

Francine: Ja, het ligt op de kast.

Boma : (De boma gaat naar de kast en vindt daar weer een stuk krant.) Wat we hier hebben : de voetbaluitslagen. Ik zal ze maar snel weggooien, want hij heeft alles gisteren minstens drie keer op televisie gezien.

Francine: Herhalingen dan niet inbegrepen.

Boma : (Ze frommelt het blad op en mikt het naar Francines vuilzak. Ze bekijkt nu een rol behangpapier.)
't Is schoon ! Maar het past wel niet bij de kleuren van de deuren en de plinten.

Francine: Dat weet ik. Ik heb al nieuwe verf gekocht, maar niet aan Marc vertellen, hé ! Als hij hoort dat alle deuren, ramen en plinten moeten geslist en geschilderd worden, dan gooit hij ons voor de haaien. En dat is nog niet alles. Wacht tot hij hoort dat de keuken en de trapzaal ook moeten geschilderd worden.

Boma : Als ik jou was, zou ik hem dat niet vertellen. Schrijf het op een briefje.

Francine: Je zegt al zoiets.

Boma : Ziezo, wij hebben ons werk gedaan. Dat kan niet van iedereen gezegd worden !

Francine: We zullen eens aan het eten beginnen.

(Op dat moment komt Marc in kostuum op.)

Francine: Wat heb jij nu aan ?

Marc : Mijn kostuum. Ik loop heel de dag al in een overal rond. Als ik thuis ben, wil ik wel eens iets gemakkelijkers aantrekken.

Francine: Daar komt niets van.

Marc : Ik verkleed me niet meer.

Boma : (Doet haar schort uit. Tot Francine :)

Geef hem mijn schort maar. (Marc doet die met tegenzin aan.) En goed doen, hé, want ik kom zo nu en dan eens controleren !

Francine: Komaan, moeder, onze Frank kan elk ogenblik thuiskomen en we zijn nog niet aan het eten begonnen. (Beide vrouwen af.)

Marc : Die denken toch niet dat ik na een dag hard werken nog wat papier ga aftrekken, zeker. (Hij roept even.) Amai, dat papier hangt stevig vast. Die vrouwen hebben natuurlijk alleen de gemakkelijkste stukken afgetrokken. (Zoekt naar

- Marc : zijn krant.) Verdomme, waar is mijn gazet nu ? Dat serpent van een schoonmoeder heeft die zeker weggegooid.
(Imiteert het gedichtje "Marc groet 's morgens de dingen" van Paul Van Ostaïjen.)
Dag krant op de stoel, dag krant op de kast, kwast, kwast.
Dag doek in de zetel, dag doek op de tafel, hou je wafel, wafel. (Dat declameert hij in de richting van de keuken.
Marc komt de bokaal met de goudvis tegen.) Dag vis in het water. Hé, dat zinnetje staat zelfs in dat gedichtje.
Heette dat ventje trouwens ook niet Marc ? Het baasje was waarschijnlijk even onschuldig als ik. (Hij neemt de bokaal op en gaat naar zijn zetel.)
Eigenlijk beseft jij niet wat een schoon leven jij hebt, Mackx. Een goudvis moet zijn bokaal tenminste niet behangen. (Op dat moment komt de boma binnen.)
- Boma : Francine, hij is niets aan het doen.
- Marc : Dat is wel waar, er was een stukje behangpapier in Mackx zijn bokaal gevallen en behangerslijm is heel giftig !
(Marc scheurt snel een stukje van zijn krant.)
Als je het niet gelooft, hier is het ! (Hij toont het stukje krant aan de boma.)
- Boma : Dat kan niet, want dat papier is niet nat.
- Marc : Het is al terug droog. Dat komt omdat het hier zo'n droge lucht is.
- Boma : Jij kan liegen dat je het zelf gelooft. Francine, waar blijf jij nu ?
(Francine verschijnt in de deuropening. Ze blijft daar staan.)
- Francine: Wat is er nu ?
- Boma : Hij was niets aan het doen.
- Francine: Moeder, niet kinderachtig doen, hé !
(Marc lacht haar uit en doet het gekende slip-slip-boelekegebaar. Francine draait zich om en gaat terug naar de keuken.)
- Boma : (Tot Marc) Ik ben misschien kinderachtig, maar jij bent lui. (Ze neemt een potlood dat op de kast ligt en tekent een lijn op de muur.) Tot daar moet je geraken of je krijgt geen eten. (Boma af in de keuken.)
- Marc : Bedankt Mackx, jij hebt mijn leven gered. (Hij geeft de bokaal een kus.) Oja, ik had niet verwacht dat jij me zou terugkussen. (Marc tuit zijn lippen als een vis. Hij zet de bokaal terug op de salontafel. Terwijl hij dat doet, vindt hij nog een stuk van zijn krant.)
Aha, nog een stuk van mijn krant.
(Op dat moment wordt er aan de voordeur gebeld.)

Scène 3 :

- Marc : Ik zal wel opendoen.
- Boma : En ik zal controleren of het gesprek niet te lang duurt.
(De boma komt ook in de deuropening staan en volgt het gesprek tussen Miel en Marc aandachtig.)
- Marc : Dag Miel, hoe is het ?
- Miel : Momenteel niet zo goed. Zeg, heb jij geen startkabels ?
Mijn batterij is plat. Ons Vera heeft de lichten laten branden.
- Marc : Toch niet haar koplampen ? (Maakt hierbij het passende gebaar.)
- Miel : Ja, haar koplampen, welke anders ?
- Marc : Hoe kan dat nu : je lichten laten branden op klaarlichte dag ?
- Miel : Ja, ze was door de tunnel gereden. Ze kwam terug van een voordracht van die parapsycholoog waar ze altijd naar toe gaat.
- Boma : Naar een para ... wat ?
- Miel : Een parapsycholoog !
- Boma : Dat ken ik, die zitten in 't leger.
- Miel : Nee, dat is een soort dokter.
- Boma : O, noemen ze dat geen kraker ?
- Miel : Het enige dat die kraken is de mensen hun portemonnee.
Eigenlijk is een parapsycholoog iemand die kan hypnotiseren, kaarten kan leggen en zo van die dingen.
- Marc : Kortom een echte bedrieger.
- Miel : Zeg dat maar niet tegen ons Vera !
- Boma : Gelooft Vera in zoiets ?
- Miel : Ja, en waarom niet ? Er zijn meer dingen tussen hemel en aarde die we niet voor 100 % begrijpen. En daarbij, ze is er dikwijls door weg en dat is ook al iets.
- Marc : Zou dat niets voor U zijn, moeder ?
- Miel : Als wij hier blijven kletsen, dan geraakt mijn wagen nooit hersteld. Heb jij nu startkabels, Marc ?
- Marc : Ja, ze liggen in mijn garage. Kom even mee ! (Ze willen afgaan.)
- Boma : Francine, snel, hij ontsnapt.
- Marc : Ik ontsnap niet, ik ga alleen startkabels halen om mijn vriend te helpen.
- Boma : Ik hoop dat die vriend daarna jou komt helpen. Anders geraakt dat hier nooit behangen.
- Marc : Daar kwam hij ook voor afspreken.

- Miel : Waarvoor kwam ik afspreken ?
- Marc : (Wijst in het rond) Daarvoor !
- Miel : Ben jij aan het behangen ? Dat heb ik nog nooit gedaan. Ik laat daar altijd iemand voor komen.
- Boma : Roep dan nu de VAB maar, die laat je normaal komen als je wagen defect is.
- Miel : Ik ben daar geen lid van. Als ik Marc zijn startkabels mag gebruiken, dan kom ik morgen helpen. Vera gaat dan toch weer naar een voordracht van die parapsycholoog luisteren.
- Miel : Ze zal trouwens blij zijn dat ik eindelijk leer behangen. Dan sparen we de volgende keer heel wat geld uit, want die zelfstandigen durven tegenwoordig nogal wat vragen.
- Marc : Zeg moeder, kan jij al twee pinten voor ons klaarzetten, ondertussen gaan wij de wagen van de Miel terug op de been brengen.
- Boma : Kan je niet eerst verderwerken en uw vriend straks helpen ?
- Miel : Nee, dat gaat niet. Ons Vera haar petatjes zijn op en ik moet er gaan halen, want 's woensdags eten wij altijd frietjes.
- Francine: (Vanuit de keuken) Ga jij naar de winkel, Miel ? Breng voor ons eens wat behangerslijm mee, want hij is bijna op.
- Miel : Hoe ziet dat eruit ?
- Marc : Dat is geen probleem, ik zal meegaan. (Ze maken aanstalten om weg te gaan.)
- Boma : Francine, kom snel, hij wil mee naar de winkel gaan.
- Francine: (Komt op) Jij blijft hier ! Verstaan ?
- Marc : Ja Francine, maar denk nu eens na : Miel kent geen behangerslijm. Wie weet wat brengt hij mee !
- Francine: Ik zal hem het vorige pakje meegeven. Dan kan hij niets verkeerds meebrengen.
- Marc : (sip) Dat is een goed idee.
- Francine: En blijf niet te lang weg, want wij hebben geen jaren de tijd.
- Marc : We zullen ons haasten. Even mijn autosleutels halen. (Even af in de keuken.)
- Francine: Denk eraan, Miel, jij gaat alleen naar de winkel, Marc heeft hier nog werk genoeg.
- Miel : Ik zal ervoor zorgen dat hij niet meegaat. Je weet, Francineke, op mij kan je rekenen.
- Boma : Ja, hoogstens tot tien. (Op dat moment komt Marc terug op. Hij zwaait met de sleutels in de hand. Onder zijn jas steken twee bierflesjes. Uit zijn zak puilt een flesopener.)

Marc : Ik ben klaar, Miel. Ik ga me nog snel verkleden, want in kostuum kan je geen auto herstellen.

Francine: Nee, maar je kan wel behangen in kostuum.

Marc : Als ik me verkleed heb, dan zullen we de handige Harry eens gaan uithangen. Dat kan wel even duren, Francine. (Op dat moment klopt hij de twee flesjes tegen elkaar. Hij haast zich samen met Miel af.) Ik voel me precies bij het leger des heils !

Scène 4 :

Boma : Vertrouw jij die twee samen ?

Francine: Miel dat gaat nog, maar Marc vertrouw ik maar alleen als ik hem zie. En dan nog !

Boma : Ik vertrouw hem zelfs niet als hij slaapt.

Francine: Dat is wel een beetje overdreven.

Boma : Als er hier iemand overdrijft, is het toch wel de heer des huizes. (Ze gaat naar de keuken.)

Francine: Wat ga jij doen ?

Boma : Het eten afzetten. Als ze niet werken, moeten ze ook niet eten.

Francine: Laat het maar opstaan, tenslotte kan onze Frank er niet aan doen dat zijn vader lui en lam geboren is.

Boma : Gelukkig heeft Frank geen aard naar zijn vader. Hij trekt een beetje op jou, maar nog het meest op mij. Frank is even vinnig als ik.

Francine: Op school zeggen ze anders dat hij wat meer zijn best zou moeten doen. Hij is tenslotte al eens blijven zitten.

Boma : Dat kwam omdat die leraar van wiskunde een pik op hem had.

Francine: En de leraar van Frans, die van Nederlands, zelfs die van lichamelijke opvoeding heeft hem gebuisd.

Boma : Dat is de schuld van zijn vader. Die is ook niet sportief. Heb je er al eens op gelet hoe Marc op een ladder klimt ?
Ik hoop dat onze Frank advocaat wordt. Dat vind ik een schoon beroep.

Francine: Ik heb liever dat hij tandarts of apotheker wordt. Advocaten die praten teveel zonder iets te zeggen.

Boma : En na een bezoek aan de tandarts kan ik niets meer zeggen. Jij hebt een zoon uit de duizend. Voor hetzelfde geld liet hij zijn haar tot op zijn tenen groeien en had hij alle weken een ander lief.

Francine: 't Is al goed, je moet hem nu ook niet op een piëdestal plaatsen.

Boma : Hij is mijn enige kleinkind.

Francine: Frank is een goede gast, maar hij is geen heilige.

Boma : Dat is de schuld van zijn vader. Ik heb hem in elk geval graag.

(Op dat moment komt Marc binnen. Hij is gekleed in een slechte, te korte broek, belachelijke laarsjes, een T-shirt met een figuurtje erop en hij heeft een gekke pet op zijn hoofd.)

Marc : Dat gaat hier precies over mij.

Francine: Je ziet er goed uit !

Boma : Heel goed ! Eerst gedraagt hij zich als een klein kind en daarna kleedt hij zich ook zo.

Marc : (Veegt het zweet van zijn voorhoofd. Hij heeft wat zwarte strepen in zijn gezicht.) Werken met startkabels is niet zo eenvoudig als het eruitziet. Ik ben nog iets vergeten. (gaat af in de keuken.)

Francine: Wat heb je nu nog meer nodig dan autosleutels en startkabels ?

Marc : Het doosje behangerslijm. Hoe weet Miel anders wat hij moet meebrengen. (Komt op met de behangerslijm en laat nogmaals twee volle bierflesjes klingelen.) Ziezo, wij kunnen alweer voort !

Francine: Boma, kan jij dat hier alleen af ? Ik zal eens naar beneden gaan om de Miel verder te helpen. En let een beetje op Marc.

Boma : Wees gerust, dat klein kind kan ik wel af. Desnoods zet ik hem in de hoek.

(Francine pakt de bierflesjes van Marc af en verdwijnt.)

Marc : (Roept haar achterna :) Daar kan jij toch niets van.

Boma . Gij ook niet, want anders was die auto al lang hersteld.

Francine: Je bent er nog niet aan begonnen. Je hebt nauwelijks tijd genoeg gehad om je te verkleeden en om je pintje op te drinken. (Francine af.)

Boma : Ik zal eens naar het eten gaan zien ! Doe maar voort en denk aan de streep.

Marc : Wacht, ik weet al wat je gaat zeggen. Vroeger was dat allemaal anders. Boma, die kon hard werken.

Boma : Alleszins veel harder dan jij, maar dat is geen kunst. Och, ik stop ermee, met jou valt toch niet te praten.

Marc : Dat is waar en wil je dat alsjeblieft onthouden voor de volgende drie jaar.

(De boma gaat af, Marc blijft alleen achter. Hij neemt de bokaal met Mackx en gaat ermee in de zetel zitten.)

Marc : Eigenlijk ben ik jaloers op U, Mackx. Weet je waarom ? Omdat jij je schoonmoeder nooit gekend hebt. Nee, vissen zijn geen domme dieren. Neem nu de zalm. Daar sterven de vrouwtjes als ze hun eitjes gelegd hebben. Stel je voor dat ik een zalm was. Dan had ik geen schoonmoeder en dan had ik alle dagen een andere vrouw. (Even stilte)
Alle dagen misschien niet, maar toch twee keer op de week.
Op de Eskimo's ben ik ook jaloers. Als daar de ouders beseffen dat ze een last voor hun kinderen zijn, trekken ze weg en komen ze nooit meer terug. Alhoewel, op de Noordpool wonen zegt me niet zoveel. Daar zou ik U ook niet kunnen houden, Mackx ! Ik zie me al met een walvis op schoot zitten of zo'n lief, klein, wit zeehondje knuffelen. Of met Brigitte Bardot ! Ik ben er nog erger aan toe dan een mannetjesspin. Na het paren eet het vrouwtje het mannetje op. Mij laten ze eerst jaren lijden. Dat moet anders plezant zijn in zo'n spinneweb : een vergadering van de vrouwengilde die nooit ophoudt.

Scène 5 :

Francine: (Komt terug op) Ben je nu weer niets aan het doen ? Ik kan je ook geen vijf minuten alleen laten, lamzak !

Marc : 't Is bijna etenstijd en dat beestje heeft ook honger.

Francine: Op de tijd dat jij een goudvis eten geeft, kan ik een wagen herstellen.

Marc : Dat komt omdat ik alles zo keurig voorbereid had.

Francine: Nee, dat komt omdat ik niet drink. (Ze laat de twee volle bierflesjes zien.)

Marc : (zacht) Arme Miel !

Francine: Genoeg gezeverd, doe maar verder, je bent nog lang niet aan je streep.

Marc : Ik moet wachten tot Miel terug is met dat gerief.

Francine: Om behang af te trekken heb je geen gerief nodig, alleen werkwillige handen.

Marc : Die heb ik niet !

Francine: (Kwaad) Mijn handen jeuken om iets anders te doen.

Marc : (begerig) Ja, graag ! (Vlucht overdreven onhandig op zijn ladder.)